

Je to už bezmála třicet let, co poprvé vystoupil na scénu, jako člen legendárních Plízáků, písničkář Vojta Kidřák Tomáško. Po pěti letech pak zazářila jeho autorská hvězda ve skupině Roháči. Jeho tvorbu známe i z repertoáru dalších významných trampských souborů, jako byly Stopa, Ozvěna, Verumka a další.. Vedle kapelových písniček se ale ve Vojtově tvorbě objevovala stále častěji dílka vhodná spíš pro sólový přednes. Proto na prahu 80. let opouští Roháče a rozjíždí se jeho téměř jeden a půl desetiletí trvající kariéra sólového písničkáře. Toto období dokumentuje řádka čtyř alb z let 1990 až 1996. Začíná výrazně trampsky laděnou kolekcí Toulavej a uzavírá ji CD Jestlipak víš, které jasně prokazuje, že z trampíře Kidřáka vyrostl zdatný folkový písničkář Vojta Tomáško.

Rok 1996 je pro tehdy devětačtyřicetiletého, svérázně moudrého, a přesto neobyčejně tvrdohlavého, věčného teenagera Vojtu rokem zlomu: po jeho bok se posadil se svojí výbornou kytarou zpěvák sametového hlasu, nejrozsochatější z Roháčů, Ríša Melichar. Dnes, po pětiletém harcování hudební scénou, se duo Kidřák & Ríša rozhodlo zbilancovat svoji dosavadní spolupráci na albu HVĚZDOPAD, pátém autorském nosiči písní Vojty Kidřáka Tomáška.

Hvězdopad, pojmenovaný po písni věnované městu Mohelnici (dějišti Kidřákova nejoblíbenějšího festivalu), přináší celkem šestnáct písní, které jsou šťastným výběrem, představujícím Vojtovu tvorbu ve všech polohách od rozvernosti (Kanec Jůza), přes zadumanosti (Chaloupky) až po závažnosti (Čistý stůl). Přestože jsou písničky na tomto albu řazeny i do výrazných kontrastů (např. nejsyrovější a řekl bych, že emotivně nejpůsobivější, song Černé vrány, drsný text s výraznou melodií, vzniklý jako odezva na válku v Kosovu, předchází poetické Chaloupky a za ním následuje rozpustilá swingová love story Markovi), navozuje jejich sled příjemnou pohodu vedoucí k úsměvu i zamyšlení.

Většinu písní zpívá jejich autor. A musím říci, že jako na scéně mu při tom svědčí Ríšova kytara, na nosiči je Vojtovi oporou Ríšovo aranžmá. I se studiovou kapelou znějí písničky podobně jako na pódiu, což jim dodává na autentičnosti. A autentičnost sdělení byla vždycky hlavní devizou Vojtova zpívání. Jeho lidská upřímnost až sahá na srdíčko (Hvězdopad, Chaloupky, Panenko Maria), roztahuje ústa do úsměvu (Něco o holkách, Markovi, či Blues elegána, ve kterém bych přece jen trošičku piána uvítal, i když ho Kidřák s Ríšou na jevišti nikdy mít nebudou), nutí k zamyšlení (Čistý stůl či Zatracení přátelé, písnička, kterou s Vojtou nazpívala zpěvačka Roháčů Olga Nesvadbová) a vyvolává i mrazení v zádech (Černé vrány). Velmi dobré jsou písně Maringotka a Hospody třetího řádu, které zpívá Ríša Melichar, a já si je dovedu představit i v repertoáru Františka Nedvěda. Nejvíc "doma" mi však Ríša připadá v ležérně zadumané poloze písně Nechme to tak. To je jeho parketa!

Hvězdopad na konci třetí dekády

Napsal uživatel Cimbura
Pátek, 01 Zář 2000 01:00

Album doznívá tklivě, písní Všem svým láskám. Autor se loučí. Po přečtení bookletu mám dojem, že se chce touto písničkou rozloučit i s nahrávacími studií. Řekl bych ale, že uzavírá-li Vojta Kidřák Tomáško svoji třetí muzikantskou dekádu tak hezky, nemůže to loučení myslet úplně vážně.